

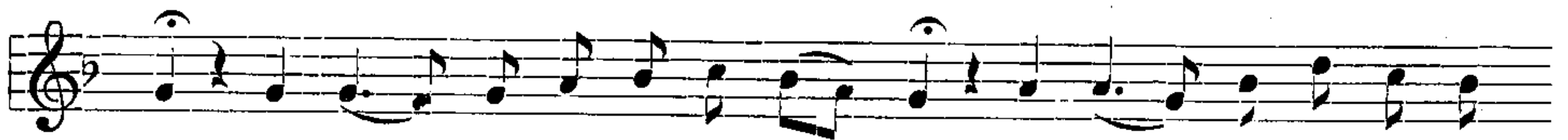
1948.

Z Velké.

(Na květnou neděli.)

Již se be-re po-že-hna-ný, k spa-sé-ní svě-ta po-sla-

ný, Je-žiš Kri-stus Naza-ret-ský, pra-vý Me-si-áš ži-

dov-ský.

Již se bere požehnaný,
k spasení světa poslaný,
Ježiš Kristus Nazaretský,
pravý Mesiáš židovský.

Prichází k nám ponížený,
na oslátku usazený,
by skrze svú přívětivost
získal u židů důvěrnost.

Skrývá v té svaté sprostnosti
blesk své božské velebnosti
a patrný důkaz dává,
že cti královské nežádá.

Nehledá zemskou korunu,
jen pravdu chce na svém trůnu
v srdci lidském upevniti
a ctnosti many zbuditi.

Lid sprostý ctí Spasitele,
ratolestmi cestu steře;
mnozí hosana zpívají,
šaty své před ním metají.

O hříšný Jeruzaléme;
svatých otců bludné plémě!
Obrať se dnes k Bohu svému,
Mesiáši milostnému.

Čas Božího naščivení
dobře užijme křesťani;
lépe než židé užili,
jenž Krista na kríž přibíli.

Na krátko nekdy prichází
Pán náš a hned' zas odchází;
buďmež hlasu jeho věrní,
kdož ví, není-li poslední.

Hosana Otci věčnému,
a Kristu králi našemu,
sláva i Duchu svatému
z obú společně pošlému.